

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, jutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri jutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu jutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske jutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primerim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglese sprejema upravnništvo. Naročnino in oglese je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 23. Zborovanje avstrijskih in ogrskih ministrov je trajalo do poludnevih popoldne; potem so se posvetovali avstrijski ministri.

Gradee 23. Ustanovni shod katoliško-konservativnega kmečkega društva (Bauernverein) je udeležljivo sklenil, da pošlje Nj. Veličanstvu cesarju udanostno brzjavko.

Praga 23. Po izkazih državnih blagajnic o dohodkih in izdatkih znašajo skupni dohodki v prvem četrtletju 109,748.712 gld., in skupni izdatki 138,604.125 gld. Torej je bilanca prvega četrtletja 1899. l. za 676.783 ugodnejša nego bilanca za isto dobo minolega leta.

Budimpešta 23. Tukaj je umrl danes ogrski državni poslanec grof Vieg v starosti 34 let.

Haag 23. Po daljšem pogovoru so se prvi odposlanci velevalisti zedinili glede volitve predsednikov odsekom. Danes opoldne so zborovali prvi odposlanci, da obveste vse zborovalce o dogovorih, katere so večerj sklenili. Opoldne bode plenarna seja, v kateri se ti dogovori formalno sprejmejo.

Haag 23. V polnem zboru odposlancev so se danes izvolila predsedništva treh odsekov. Predsednikom prve komisije (razorožanje) je izvoljen Bernaert (Belgija). Ta odsek ima dva pododseka: enega za vojsko, drugega za mornarico.

V drugem odseku (vojni zakonik) je predsednik tajni svetnik Mortens; med častnimi predsedniki je avstrijski odposlanec grof Welsersheimb. Tudi ta komisija ima dva pododseka.

Tretjemu odseku (razsodništvo) je predsednik Leon Bourgeois.

Danes popoldne bodo imele vse tri komisije svoje prve seje; prihodnja seja bode v petek.

Berolin 23. V dobro obveščenih krogih se zagotavlja, da prideta letos car Nikolaj II. in ca-

rica tega poletja v London, dasi tega na Angležkem ne verjamejo.

Carigrad 22. Turška vojaška uprava se pogaja z ameriškimi in angleškimi tvrdkami zaradi nabave 12 do 15 velikih električnih svetilnic-projektorjev z dotičnimi stroji, katere hoče porabiti na utrdbah v Dardanelah, Bosporu ter v pristaniščih v Solunu in v Smirni. Troški bodo znašali do 200.000 funtov.

Rim 23. »Italia militare« zagotavlja, da je dobil Salvago-Raggi nalog, da ponovi na kitajski vladi zahtevo glede odstopa katere si bodi točka na kitajski obali v svrbo skladišča za premog in v namene italijanske trgovine v teh morjih. Ta zahteva da bode vsakako sprejeta. Potem se nemudoma vrnejo tri bojne ladije ter ostaneti samo dve v kitajskih vodah.

Za učenje hrvatskega jezika.

Iz govora posl. Ivana Hribarja v seji dež. zbora kranjskega dne 9. maja.

(Zvršetek.)

Ako torej Njegova ekse., gosp. posl. baron Schweigel trdi, da Slovani nimajo nobene pravice zahtevati za-se posebno jezikovno vez, pa jaz mislim — in s tem odgovorim tudi na interpelacijo, ki je bila le, jaz mislim, prijateljsko izrečena od gosp. posl. dr. Schaffnerja, ne da bi se bil oficijalno oglasil k besedi — da Slovani imajo vsekakor pravico zahtevati za-se, da se jim omogoči preskrbeti jezikovno vez med seboj, kajti jaz mislim, da bo tudi g. posl. ekse. baron Schweigel sam moral priznati, da je jako smešno videti, če so prišli Slovani med-se ter začenjajo — sicer ne tudi jaz, ker znam več slovanskih jezikov, tako, da se morem sporazumeti v njih — govoriti nemški. Meni se zdi, da je to nekako čudno in da imamo torej čisto prav, ako hrepenimo po tem, da si, kakor so si Italijani za

književni jezik izbrali florentinsko narečje, ki se na pr. od Ligurskega, Savojskega ali Sicilijanskega narečja grozno razlikuje, tudi mi Slovani, ako že nimamo jednega pismenega jezika, prilastimo vsaj jeden slovanski, ki nam bo vez. Zato dajem prav tovarišu g. Lenarčiču, ker le s tega stališča smatram, da je umevati njegov predlog. Res je pa tudi, da imajo na Balkanu in v Rusiji, ki se vsled zdrave trgovinske in velikoindustrijske politike tako lepo razvija, tehniki veliko polje, in jaz mislim, da se nam z našimi tehnikami ne bo vedno tako slabo godilo, kakor sedaj, ko jih niti od drugod ne moremo dobiti, na pr. Čehov, dasi se Čehi s takim veseljem posvečujejo tehničkim študijam. Mesto ljubljansko, dežela in deželna vlada, potrebujejo sedaj tehnikov, pa jih ne morejo dobiti. Čas pa pride, ker se tudi Slovenci čedalje bolj posvečujejo realističnim študijam, ko bomo imeli zadosti tehničnih moči in ko si bodo morali naši tehnično izobraženi ljudje zunaj dežele iskati dela in zaslužka. Tak čas mora priti, in čast. gosp. tovariš Lenarčič, ki ne misli od danes na jutri, ampak dalje, je na teh premisah stavil ta predlog glede uvedanja ruskega jezika na naših realkah. Takrat, ko bomo imeli tehnikov, katerih v deželi ne bomo več potrebovali, ti tehniki morda nikjer ne bodo imeli odprtega tako lepega polja delavnosti, kakor ravno na Balkanu in v Rusiji, ki bo z daljnim iztokom zvezana z železnico. Zato bi ne bilo odveč, ko bi se slovenski učenci na realki učili ruskega jezika, ali ker nam je hrvatski jezik bližji in praktično za nas pomenljivejši, zato sem glasoval za hrvatski jezik in tudi branil hrvatski jezik.

Sedaj pa končam. Par besedi, katere je gospod posl. ekse. baron Schweigel koncem svojega govora izrekel, so me spekle v dno srea; toda priznati moram, da so bile opravičene. Španija in Avstrija! Žalostno zares, ako se v narodnem gospodarstvu Avstrija imenuje poleg Španije, kjer je slaba in napačna uprava zakrivila popolno državno

PODLISTEK.

Na kmetih.

12

Spisal Poluks.

Bila je Pavlovčeva žena.

Vsa rdeča in potna je bila v obraz, vendar je z svojimi, od solca zarjavljenimi lici in bliskajočimi očmi izgledala jako zdrava in dražestna.

— Tonček, kje si? — je vprašala in stopila k grmu, za katerim je ležal Reich.

Ugledala ga je in pobledela strahu.

On jo je poželjivo objemal z očmi in nemo položil prst na usta.

— Takoj se mi poberite, sicer zakričim v pomoč in potem se vam ne bo godilo dobro, — je dejala razjarjeno in ga je zno gledala z svojimi pogledi.

— Takoj pojdem, samo ta listič vam pustim.

— Ne potrebujem nobenih pisem, najmanj pa od vas.

— O potrebujete, potrebujete!

Hotel jo je prijeti za roko, pa ona je preteče dvignila svoj srp.

— Takoj mi pojdite! Sicer pa: kje je otrok? —

Ozla se je okrog in zaklicala:

— Tonček, Tonček! —

— Ne kličite ga, takoj pride. Poslal sem ga po cigarete.

— Kako se drznete! Še enkrat: pojdite, drugače zakričim! —

— Saj pojdem, samo to pismo vzemite. Tistega vašega dolga se tiče, saj veste . . .

Potisnil je listič osupnjeni v roke in se oddaljil, ker se je bal, da bi prišle še druge žanjice bliže.

Za par korakov se je obrnil in je tiho zaklical nazaj:

— Torej v nedeljo zvečer! Če hočete, čakajte me pri znamenju.

Ona je prečitala listič vsa blede.

— Bog se usmili, kaj bo iz tega?!

In vroče solze so ji polile zagoreli lici.

Ali naj pove njemu, možu?!

Oh, ta bi le preklinjal in se rotil! Šel bi v gostilno, se napil in znal v svoji jezi celo ubiti mladega Reicha in to bi bilo vse še mnogo slabše.

Vzdihovaje je pokleknila v travo in pripravljal malico žanjicama, med tem, ko so ji solze silile v oči.

Oni Reichov listič pa ji je huje pekel na nedrih, nego živa žrjavica.

Reich je med tem žvižgaje stopal proti vasi.

Ah, kaj mu je bilo mar, nič, nič!

Zadovoljen je bil, da je napisal in ji izročil list, ker je vedel, da ga bo do nedelje še mnogo, mnogokrat čitala s strahom.

— In to je dobro za-me, — si je dejal smeje in za kratek čas se je pričel pogovarjati z nekim vaškim fantom, ki je šel z voli in vozom po snopje.

— Ali imaš dekleta? —

— Imam.

— Koliko? —

— I, jedno! —

— Ha, ha, ti si tepec! Vsa dekleta iz vse vasi in katere moreš dobiti, tako ti je prav! —

Fant se je smejal široko.

I, kakor da bi bil turški sultan!

Kaj takega pa res še ne!

In pogal je volč ter šel dalje, ker se mu ni zdelo pametno razgovarjati se z mladim gospodom, ko se ga je najbrž navlekel malo preveč, da zdaj govori tako budalasto.

Reich pa je žvižgal in žvižgal, vrgel Pavlovčevemu dečku, katerega je srečal malo pred vasjo, dve desetici in se židane volje vrnil na fabriko, kjer je z polzkimi dovtipi in pitjem obhajal svoj povratek.

(Pride še.)

in narodno gospodarsko propalost! Zato želim, da bi v nas državna uprava v pravem času še krenila na boljša pota. Želim to in zato sem prej naglašal, da je pred vsem treba izvedbe ravnopravnosti, da se pridobijo moči, ki se sedaj tratijo v političnih bojih, za tekovanje na narodno-gospodarskem polju. Ker se je pa očitalo, da meri predlog g. posl. Lenarčiča predaleč, in da se ne da opravičevati z avstrijskega stališča, moram o tej priliki poseči nazaj na neke v tej zbornici izgovorjene besede. Če se je dejalo »Gott sei Dank«, da pri nas še ni potrebe po učenju ruskega jezika — morem pa jaz vzklikniti, da »leider« preveč tičimo v nemščini, in da to utegne biti še jako usodno za državo. Gospoda moja! Nemčija je začela v poslednjem času grandiozno kolonijalno politiko, zlasti na istočnih obalah Afrike in Azije, kamor je obrnila posebno pozornost in kjer si išče novih tržišč. Prepričan sem, da tudi vspe vsled svoje žilavosti in brezobzirnosti, in da si pridobi novih pristanišč in nove zemlje za oddajo svojih obrtnih izdelkov. Zdi se mi pa tudi, da čim bolj se bo njena moč širila v Aziji in Afriki, tem bolje bode čutila, da jej je pot iz Hamburga in Breme predolga tje kaj in tem preje si prične iskati bližjega pota do morja. Ta bližnji pot pa vodi po deželah, koder stanujemo mi, po »dednih deželah« v Trst — k Jadranskemu morju. Zato že prežijo na Nemškem in se javno oglašajo možje, ki trdijo, da si bo morala Nemčija priboriti tudi te kraje, in jaz že s strahom vidim čas pred seboj, ko se bodo k tem nazorom priznavali tudi nemški državniki; jaz vidim čase pred seboj, ko nam iz sedanjega zaveznika nastane ljut nasprotnik, ki si bo z jeklom in železom hotel preklestiti pot do Jadranskega morja! Kdo, gospoda moja, bo pa takrat najboljša opora za državo, po kateri vodi pot proti Adriji?! Ne Nemei, ne nemški jezik, kajti takrat bo takih vitezov, kakor Schönerer in Wolf, ustajala cela množica, ampak slovansko prebivalstvo! Zato pa pravim — in te besede govorim tudi na Vašo addresso, gospoda od desne strani te zbornice — da se bo, če boste preveč delovali za širjenje nemškega jezika po teh krajih na škodo slovenskemu jeziku, bojim se, jedenkrat to jako hudo maščevalo na škodo Avstrije. (Burno odobravanje in ploskanje v središču, na levi in na galeriji.)

DOPIS.

Trst, 12. maja. (Izv. dopis.) Nekdaj slavnoznan slovenska božja pot k sv. Jožefu v Riemanjih je bila skoraj popolnoma pozabljena in opuščena. Le o prazniku sv. Jožefa (19. marca) zbiral se je večje število naroda, a tudi to ni imelo večjega pomena, nego ga ima navadni cerkveni shod. Sree nas boli, ko moramo misliti na nasprotstva, ki so se vzdigovala proti vsaki večji povzdigi tega slovenskega svetišča: tik pred vrati Trsta — nasprotstva, ki so prihajala od take strani, katere ne smemo omenjati, da ne bi zarudeli v lice. Riemanjski vaščani so čutili svojo nalogo, da so čuvaji tega svetišča sv. Jožefa; zato so se borili z nenavadno srčnostjo in vztrajnostjo, da vzdržijo in ohranijo svetišče svoje, ki je tudi svetišče naroda slovenskega — in ohranili so je!

Priča temu je bilo 15.000 romarjev iz slovenskih krajev, ki so prišli dne 5., 6. in 7. t. m. da prisustvujejo 150-letnici obstanka božje poti v Riemanjih.

Že v nedeljo, dne 30. aprila zvečer je naznanjalo slovesno zvenenje, spuščanje raket in užiganje bengaličnih ognjev, da se bliža pomenljivo praznovanje 150-letnice. To se je ponavljalo tudi ves teden med živahnim gibanjem riemanjskega prebivalstva. V teku tedna okrasili sti se cerkev in vas tako ukusno, da se je moral temu diviti vsakdo. Na zvoniku je plapolala krasna 16 m. dolga slovenska trobojnica poleg hrvaške in papeževe zastave! Premnogi slavoloki, velikanski zeleni stebri in krasni drevoredi po glavnih potih in pred cerkvijo, okrašeni z mnogovrstnimi napisi in številnimi zastavicami — vse to je napravilo na narod trajen, globok utis.

V četrtek, dne 4. maja zjutraj ob 10. uri in pol se je zbrala pri slavoloku poleg borštanske postaje šolska mladina z učiteljem, bralno in pevsko društvo »Slavec« z društvenimi znaki, srenjsko

starešinstvo v narodni noši, in mnogo občinstva, da pozdravi preč. gosp. kanonika A. Kalana, prišedšega iz Ljubljane v spremstvu veleč. gosp. dr. Požarja, nastojnika svetišča sv. Jožefa.

Po prisrčnem pozdravu se je sprevod pomikal v izredno-krasno odičeno svetišče sv. Jožefa.

Tekom tridnevnice se je govornik g. kanonik Kalan oziral v svojih krasnih govorih — kazaje na sv. Jožefa kakor uzor — na današnje razmere, na delavsko vprašanje, na vplivanje liberalizma in socialne demokracije. V markantnih točkah je kazal temu nasproti blagodejni vpliv vere in moč cerkve. Pozival je narod s proroškim glasom, naj v svojih bojih ne obupa, naj se ne uda zapeljivcem ter da naj se organizuje, kajti dobro organizovana množica dosega vse, česar posameznik ne more. Navzlic nestalnemu vremenu, v četrtek, petek in deloma v soboto, bila je prostorna cerkev natlačeno polna poslušalcev. Cerkevne svečanosti so se vršile točno po vspeledu.

Neopisljiv pa je bil sobotni večer. Vsa vas je bila razsvetljena do pozno v noč. Topiči so grmeli, zvonovi veselo pritrkovali, rakete švigale v zrak in umetalni ognji v narodnih barvah so poveljevali cerkveno-narodno slavlje. Med to živahnostjo so korakali domači fantje z lampijoni pred stanovanje kapelana-posadnika, dra. Požarja, kjer je mešani zbor bralnega in pevskega društva »Slavec« priredil preč. g. kanoniku Kalanu krasno podoknico. Pela sta se dva zbora: mogočmi Nedvedov »Nazaj v planinski raj« in ljubki Försterjev »Ah, ni li zemljica krasna«. Mili slovenski glasovi izborni izvežbanih pevk in pevcev so segali poslušalcem v sree.

V nedeljo zjutraj ob 9. uri in pol se je pripeljal prevzvišeni vladika Adrej M. Sterk v spremstvu preč. gg. kanonikov Flega in Buttignoni-ja. Sprejet je bil pod riemanjsko postajico pri slavoloku z napisom: »Pozdrav vladiki!« po nastojniku svetišča sv. Jožefa, dru. A. Požar-ju, po mestnem kapelanu tržaškem, A. Stembergerju, po poglavarjih srenje in ogromni množici naroda. Diven prizor so povzročile pevke v krasni narodni noši z slovenskimi znaki pevskega društva »Slavec«. Ravno ob tej uri so prihajale procesije iz raznih strani: iz Ospa pod vodstvom preč. g. dekana Kompareta, iz Rižane pod vodstvom preč. gosp. župnika Kocjana, s Katinare pod vodstvom preč. g. župnika in deželnega poslanca Koseca, iz Doline, Klane, Podgorja, Boljuna, Boršta pod vodstvom preč. g. dekana Varla, župnika Vodopivea, kapelanov-posadnikov Petelina in Cvejna. To vam je bilo naroda, gotovo nad 15.000! Vrli podporni udje pevskega društva »Slavec« so vzorno oskrbovali red, da se ni pripetila nobena nesreča, čemur se ne bi bilo čuditi o tako ogromnem pritisku naroda!

Točno ob 10. uri je prišel g. kanonik Kalan krasen slavnostni cerkveni govor, na to je pa sledila pontifikalna sv. maša, katero je daroval prevzvišeni vladika.

Nismo vedeli, ali je sen ali je resnica, ko smo poslušali prekrasno petje na pontifikalni maši. Vladika pred oltarjem je pel latinski, a peveci na koru so peli slovenski. Latinska pontifikalna maša s slovenskim petjem! Odkod to? Priča je glagolitski misal, nahajajoči se v arhivu tržaškega ordinarijata iz leta 1483, ki nosi napis, da pripada cerkvi v Riemanjih, ki priča, da je bila nekedaj vsa služba božja v Riemanjih v staroslovenskem jeziku, katero so znani »prijetelji« zatrti pred oltarjem, a niso je mogli zatreti na koru! Ko pa pogledamo sedanjí narod riemanjski, one srčne in odločne slovenske korenjake, smelo kličemo zopet ustajajočim »prijeteljem«: Slovenske službe božje v Riemanjih ne zatrete nikoli! Ves narod v Riemanjih je prešinjen z enim duhom, da se morajo porabiti vsa zakonita sredstva, in storiti vsi — tudi najtežji koraki, da se zopet pridobi starodavna pravica glagolske sv. maše!! Našim dvomljivcem pa svetujemo, naj poprašajo romarje, kako jim je ugajala služba božja! Za odgovor dobé, kar se je šepetalo z solzami v očeh, kar je šlo od ust do ust do solzá ginjenega naroda: Tako lepe, mile in pobožne božje poti nismo še videli nikdar! To prelepo petje je oskrboval vse te slavnostne dni mešani zbor riemanjskega bralnega in pevskega društva »Slavec« pod vodstvom vrlega društvenega pevovodje, g. Jos. Valentiča. Bog ga živi!

Popoldne ob 3. uri je bil sklepni cerkveni govor, v katerem se je preč. g. kanonik Kalan tudi zahvalil domačemu ljudstvu, da so vse tako lepo uredili pod vodstvom velezaslužnega in neumorno delajočega nastojnika svetišča, dra. A. Požarja. Na to so se pele krasne litanije in »Tebe Boga hvalimo«, a slednjič je bil blagoslov z Najsvetejšim.

V spomin na to 150-letnico je tiskarna Dolenc v Trstu izdala in založila knjižico (stane 5 nvč.), v kateri je popisana zgodovina zdavno sloveče in z nova zaslovele božje poti v Riemanjih. Knjižica se prodaja tudi na nastojništvu svetišča v Riemanjih.

Navajeni smo v zadnjih letih slišati samo o nevspehih in o propadanju. V nedeljo pa, dne 7. maja, na dan 150-letnice v Riemanjih, ko smo videli ono ogromno množico slovenskih romarjev pred vrati Trsta, prešinjeno s takimi čutili in s takim navdušenjem, osvedočili smo se, da ne nazadujemo, ampak da napredujemo na zdravi in trdni podlagi. Divnim Riemanjcem in njihovim voditeljem kličemo k sklepu: Hvala Vam, slovenski korenjaki! Svojim bratom pa širom naše mile domovine: Slovenci, vedite, da imate svoje lepo in krasno svetišče sv. Jožefa v Riemanjih ob obalah Adrije!

Slovenski romar.

Politični pregled.

TRST, 24. maja 1899.

Kriza v Avstriji? Vesti z Dunaja naznanjajo, da je kriza v Avstriji neizogibna, ker so pogajanja med ogerskimi in našimi ministri za obnovenje pogodbe ostala popolnoma nevspešna.

Na onih glasovitih pogajanjih v Išli med grofom Thunom in bivšim ministerskim predsednikom ogerskim, baronom Banffyjem, je bila določena klavzula, da bo carinarska in trgovska pogodba trajala do leta 1902. in da se bo potem nadaljevala sama po sebi vse dotlej, dokler se Ogerska ne osamosvoji popolnoma v carinarskem pogledu. Sedanji ministerski predsednik Szell pa odklanja to klavzulo in zija veliki propad med stališči obeh vlad, tako, da ni misliti več na sporazumljenje in sedaj je na kronskem svetu, da odloči. To kronsko posvetovanje se je vršilo menda že danes pod predsedstvom cesarjevim. Ker pa se sodi splošno, da ta sklep ne bo ugoden za Thuna, je skoraj gotovo, da so dnevi ministerstva grofa Thuna šteti in da je že bližnje dni pričakovati v Avstriji ministerske krize.

Umevno je, da bodo vse parlamentarne skupine hitele sedaj, da pridejo na jasno glede prihodnjega postopanja.

Jutri bosti imeli parlamentarni komisiji češkega kluba in kluba češkega veleposestva skupno posvetovanje, istotako se snide jutri izvrševalni odbor poljskega kluba. Nemški liberalni poslanci pa se snidejo dne 30. t. m. v Pragi.

Narodno-politiške zahteve Nemcev.

Omenili smo že, da se program, ki so ga izdali Nemei, deli v dva glavna dela: na splošni del, veljavni za vso državo, in na zahteve v posamičnih pokrajinah. Splošne zahteve se dajo stisniti v par stavkov. Avstrija naj ima izključno nemško označje po poslovnem jeziku v parlamentu, na centralnih oblastih, na najvišjih sodiščih, v vojaštvu, po medsebojnem občevarju državnih oblasti sploh, po pogojih, ki naj jih izpolnjujejo vsi oni, ki jedo kruh države, po tem, da je nemški jezik v vnanjem poslovanju, to je, v občevarju s strankami po vseh čisto nemških krajih jedino veljaveu, po mešanih, in tudi v takih, kjer so Nemei v neznatni manjšini, popolnoma enakopraven z drugim jezikom, dočim naj je češki jezik enakopraven le v čisto čeških ali po večini čeških krajih, a slovenski le na Kranjskem, in le v vnanjem občevarju. Nemški program sploh noče poznati slovenskega ozemlja na Štajerskem in Koroškem, a za slovenske kraje na Koroškem in na Štajerskem dopušča milostno le toliko, da se izdajo posebna primerna določila, katera pa bi zopet izdelala slavofobna birokracija! O Slovanih na Primorskem pa sploh molči ta program, kar je umeti tako, da naj ostane vse pri starem, torej pri gospodarenju laškega jezika, pri tej grozni krivici. Pa tudi to

ne za vedno, marveč le dotlej, dokler ne bo zgrajen veliki nemški most do Adrije!! Naravno: saj so Slovenci na potu temu velikemu mostu, ne pa Italijani!!

Ne treba praviti, da so tudi specialne zahteve za posamične pokrajine uglasene tako, da odgovarjajo veliki partituri. Skromni prostor našega lista nam ne dovoljuje, da bi se bavili z vsem tem izbruhom velikonemške blaznosti. Gledé dežel češke krone in Galicije hočemo posebej beležiti odzive v čeških in poljskih listih. Tu se omejujemo na nekoliko opazek na postulate o naših slovenskih pokrajinah.

Kranjska naj je dvojezična dežela, oba jezika morata imeti jednake pravice. Vsi zakoni in naredbi državnih in avtonomnih oblasti se morajo izdajati v obeh jezikih. Nemeem je zagotoviti potrebno srednje in ljudsko šolstvo. Na sedanji državni realki ni smeti spremeniti ničesar, ker — je nemška. Nemški davkoplačevalci so morajo obvarovati pred tem, da bi se dohodki davkov uporabljali za jednostranske narodne svrhe. Iz kratka: v deželi Kranjski, kjer je le kakih 5% Nemecev, je ustvariti Nemeem vse možne garancije.

Drugače je seveda za Štajerskem. Tu je tretjina prebivalstva slovenska, ves južni Štajer je — izvzemši le par otokov v deloma ponemčenih mestecih — zdržema slovenski, toda nemški program noče ni čuti o takih jamstvih za tretjino prebivalstva na Štajerskem, kakor jih zahteva za 5% na Kranjskem, in ne govori nič o tem, da se denarji davkoplačevalcev ne smejo porabljati za jednostranske narodne svrhe, kakor so Schulverein, Südmarek, nemški gimnazij v Celju, in ne govori ničesar, da mora biti kmetijska družba jednako pravična Nemeem ip Slovenceem! V civilno-pravnih stvareh v območjih okrožnih sodišč Maribor in Celje pripuščajo še skromen kotiček tudi slovenščini, ali na porotnih sodiščih naj je razpravni jezik le nemški!! Ako stranke ne umo nemščine, naj posreduje predsednik! V upravnih stvareh naj se vodi zapisnik nemški, le izjave strank naj se beležijo slovenski! Na srednjih in višjih strokovnih šolah naj je poučni jezik le nemški, slovenske vsoporednice v Celju naj se odpravijo! V stvareh, ki obsežajo vso deželo, je notranji in vnanji jezik državnih oblasti le nemški, na višem deželnem sodišču v Gradcu naj je poslovanje le nemško tudi o stvareh, ki se tičejo slovenskega Štajerja. Razpravni jezik deželnega zbora je le nemški, deželni odbor naj si določi poslovni jezik — sam! Bil bi torej zopet le nemški! Druge avtonomne oblasti si tudi določajo same svoj poslovni jezik, toda nemške vloge se morajo vsprejemati povsodi! In tudi v občevanju z onimi državnimi in avtonomnimi oblastmi, ki imajo nemški poslovni jezik, morajo slovenske avtonomne občine občeovati le nemški! Iz kratka: nemški jezik naj gospoduje po vsej deželi in v vseh strokah, slovenski pa naj bi stal kje v kotu tudi v čisto slovenskih krajih! Ako primerjamo zahteve Nemecev na Kranjskem, s tem, kar bi hoteli dovoliti Slovenceem na Štajerskem, vidimo, da so sedanji nemški politiki zatrli v sebi vsaki pojmi pravičnosti in da je vsako pogajanje žnjimi izključeno popolnoma. Ako ne bi Slovenci že a limine odbili vsako pogajanje na podlagi takih postulatov, kopali bi grob sami sebi!

(Pride še.)

Novinski glasovi o programu Nemecev. »Narodni Listy« pravijo, da so zahteve Nemecev predrznost nemške gospodstvaželnosti in atentat na potrpežljivost Slovanov. Zahteve so iste kakor jih je stavil Seharschmidov predlog v letu 1886. V teh 13 letih se niso nemški oblastneži ničesar naučili in ničesar pozabili. Nemščine kakor državnega jezika ne zahtevajo sicer, ampak nemščino kakor posredovalni jezik. To pa je le igra z besedami. Nemei zahtevajo popolno ponemčenje države in raztrganje Češke. Te »minimalne« zahteve Nemecev bi dovele do uničenja tisočletne zgodovinskopolitiške individualnosti kraljestva Češkega. To ni politički program, to je nesramen nemškonacijonalni pamflet. Tak program ne bi mogel biti spisan za nobeno avstrijsko vladu. Očitno je, da so spisali ta program za prusko vladu. Grof Thun je računal na svoje Pappenheimove; radovedni smo, kako odgovori po avstrijski na te drzne zahteve?!

Z Dunaja brzojavljajo istemu listu:

Na tak program je možna le jedna taktika: boj na vsej črti, boj v vsaki obliki. Voditelji desnice morajo odgovoriti jasno, da so pripravljeni vsprejeti in izvojevati ta boj, da se nočejo le udeleževati tega boja, ampak da se mu postavijo na čelo. Nič dobrega se ni pričakovalo, ali da pride kaj takega, ni slutil nikdo. Iz najgotovejšega vira vemo, da je utis tega programa v vladnih krogih isti kakor v krogih desnice. Ta program je atentat na našo ekzistenco in na našo bodočnost, a tudi na ekzistenco in bodočnost Avstrije. Ta napad se mora odbiti v interesu obeh. Nadejamo se, da ne bomo sami v tej obranbi.

»Politik« piše: Kar zahtevajo Nemei, je naravnost revolucionarno, to ne pomenja konsolidiranja, ampak prevrat. Ali bi se mogla res kedaj kaka avstrijska vlada spozabiti toliko, da bi pritrdila le jednemu delu teh zahtev? Niti Schönerer ne bi mogel tega!

»Moravska Orlice« meni, da za Slovane je to program političkih noreev in mi je mečemo v v koš med stvari, ki niso za razpravo. Ta program je rezultat akutne dušne bolezni v taboru leveice. Ali bi mogel kdo, če ni norec, na tak oduren način žaliti jednakopravnost 1/5 slovanskega proti 1/5 nemškega prebivalstva? Vi — norei!

Domače vesti.

Knezo-nadškof Missia — kardinal. Kakor javljajo »Piccolu« iz Gorice, je papež določil svojega nečaka grofa Kamila Pecci, da ponese knezo-nadškofu Missiju rudečo kardinalsko čepico.

Občina Planina nad Vipavo je imenovala državnega poslanca, dra. Andreja Ferjančiča, svojim častnim občanom.

Čehi na Slovenskem. Kri ni voda! Naj le gradijo pregraje mej brati iste krvi, naj le deluje pogubni vpliv poznanega in specifično avstrijskega načela: divide et impera — kri je vendar kri, je silen sok, ki sproti podira ograje in se spaja v mogočen tok. In ta tok trebi in gladi polagoma poti naši bodočnosti in ustvarja podlago bodoči, prenovljeni in preosnovani državni avstrijski! Kri je ukupna kri, ki poraja jednaka čutila, čutila bratstva in vzajemnosti; ta kri, se pretaka po žilah naroda češkega in slovanskega, je dovela do nove velike manifestacije pobratimstva! Vsprejemanje in pozdravljanje milih čeških gostov na slovenskih tleh te dni je prirejalo tesno sorodstvo: zavest, da brat vsprejema brata. Poročila iz Ljubljane pravijo, da so češke turiste, došle iz naročaja bratskega nam naroda hrvatskega, vsprejemali na slovenski zemlji, od postaje do postaje, najprisrčneje, navdušeno. Kjer so se zaustavili in pomudili češki gostje, odpirala so se jim slovenska srca. Zlasti so rodoljubje v Ljubljani storili vse možno, da so Čehi čuli utripljaje slovenskega srca! Hladni računarji parlamentarni naj le seštevajo, odštevajo in tehtajo ozire, ali slednjič morajo pripoznati tudi oni, da kri je ona, ki znači življenje!! Župana ljubljanski in praški sta menjala prisrčni brzojavki povodom bivanja čeških turistov v Ljubljani in ti brzojavki sti vidni znak vzajemnosti, sta odmev onega, kar govorita srce in kri! Mili gostje so sedaj v svoji domovini, razšli so se na razne kraje divnega kraljestva češkega. Oni so videli to naše ljudstvo, oni so čuli glas slovenskih sre, oni so se uverili, da imajo tu doli — brate. To blagovestje naj širijo med narodom češkim na srečo obeh slovanskih plemen, da se uverijo naši nasprotniki in njih parlamentarni računarji, da je ni taktike na svetu, ki bi mogla ločati, kar združuje — kri narodov. Na zdar!

Stara pesem. Pišejo nam: V socialno-demokratskem glasilu »Il Lavoratore« od dne 19. tek. m. je na prvi strani članek, v katerem to glasilu z ognjem in mečem brani — laške ribiče Čožote!

Pisec povdarja, da je prejel več pisem, ki nasprotujejo njega pisanju na korist Čožotom, toda on pravi: »Mi priznajemo pravico do življenja tudi (Ta »tudi« je vreden svoj groš. Op. ured.) našim ribičem, moramo pa braniti te revne Čožote, ki so tako neusmiljeno proganjani po tamošnjem (govori se o Gradežu) pilotu Mialieu. Mialie je tiskano z debelimi črkami, kar nam pravi — vse!!

»Il Lavoratore« priznava, da se Čožoti ne drže predpisov o ribarjenju, a ob enem napada avstrijskega pilota, v prvi vrsti zato, ker se briga, da bi se tudi Čožoti držali predpisov, a menda tudi zato, ker se isti piše — Mialie! V izvestnih socialistiških listih nismo še čitali nikdar da bi se potezali za naše slovenske ribiče, da-si so le-ti zares siromaki in trpini, kar priča, da italijanskim socialistom gre bolj za italijansko narodno, nego pa za socialistiško mednarodno načelo.

To je seveda mednarodno po receptu iz časov »Confederazione« itd. Tu imate slovenski delavec sličico o postopanju onih, ki vam še danes zagotavljajo, da vas hočejo osrečiti! Oni priznavajo zakonito postopanje c. kr. služabnika, ali ker je isti — Slovenec, ali še bolj, ker se njegova vestnost obrača proti Italijanom, zahtevajo, naj bi ga — tujim državljanom na ljubo — zapodili iz službe!! Kakor delavec Vam še enkrat polagam na srce: Ostanite »narodni« vsaj toliko časa, dokler priborimo narodu našemu enake pravice, kakor jih že imajo vsi ostali narodi! Potem se le lahko obesimo narodnost na klin, kar nam vedno in vedno priporočajo sedanji laži-socialisti, v nadi, da tako laglje pokopljejo nam najdražjo svetinjo — našo narodnost! Bodimo vsi za enega in eden za vse, a: Črna zemlja naj pogrezne tega, ki odpada!

Delavec.

Eviva l' Istria! Pišejo nam: V nedeljo zvečer sem bil slučajno na obrežju »Sanità«. Zagledavši gručo ljudi, sem ob enem slišal neko kričanje. Podal sem se tja in videl sem parobrod, ki se je ravno pripravljal na odhod. Na poveljniškem mostu je bilo kakih 30 sinov avite eolture, ki so peli — da ne rečem krulili — neko pesem. Ker ne razumem dobro laškega jezika, nisem mogel razumeti drugo, nego »viva l' Istria« in nekako »le nostre città«. Kakor pevec moram reči, da so ti, ako se ne motim, piranski »peveci« napravili na-me utis — pijancev, ki tulijo, a ne resnih pevcev, ki zabavajo.

Konec komedije je bil, da so po »petju« vpili: Viva l' Istria! in da je navzoče ljudstvo ostalo — tiho, hladnokrvno, kar so opazili tudi istrski junaki, zbok česar so obmolknili in se skrili!

Pohajaj.

All se ne sramujejo!! Pišejo nam: Ubogi Rojan! Že zopet nam lastna naša kri dela — sramoto! Prosluli »Coro« pod vodstvom magistratovega učitelja Vanzete in pod pokroviteljstvom slavnega Jurice, je nekako zaspal, a že se dviga drugi zmaj, ki nas napolnjuje z največim gnevom. Prej je bila peščica Gretarjev v zvezi z rojanskimi neumneži, ki je tulila lahonske pesmi; sedaj se je pa ustanovil novi Coro iz samih — hribovcev!! Nekaj hribovcev je, ki delajo nečast sebi in nam! Zbrali so se v nov »Coro«, ki ima vaje v neki gostilni v gozdliču!!! Tu se že prepevajo pesmi v slavo — Benetek, a petje poučuje nalašč za to naročen pevovodja iz mesta! Ni-li, da bi človek moral namakati svoje pero v žolč, da bi primerno obsodil tako početje?! Ni-li to škandal, kakoršnega ne bi zagrešili niti divjaki proti svojemu rodu?! Neodpustno je že, ako je koga sila pritirala do izdajstva, ali kaj naj rečemo, ako kdo izdaja svoj rod, ne da bi bilo kake šile za to?!

Ali se ne sramujejo vsi oni, ki so se dali za vesti do takega početja?! Tisočkrat sram pa bodi onega, ki jih zavaja v tako odpadniško početje! Kako že pravi naša pesem: Strela udri iz višine izdajalec domovine!

Tržaška podružnica celjskega društva odvetniških in notarskih uradnikov je ustanovljena. Na zboru, ki se je vršil v to svrhu minole nedelje, so izvoljeni sledeči gospodje: Jakob Štoka predsednikom, Janko Trošt tajnikom, Josip Ahtik blagajnikom, Florijan Grejan namestnikom. Nekoliko poročila o tem shodu prinesemo jutri.

Iz Kranja nam pišejo: Čitali smo večkrat v »Edinosti« o »Zavodu sv. Nikolaja«, o njegovi ustanovitvi, namenu in prošnje odborove za podporo; zasledovali tudi le prepričelo dohajajoče prispevke, (v kolikor so bili objavljeni). — To je vspodbudilo pošteno slovensko ženo Frančiško Švele, kuharico v Kranju, da je nabrala med svojimi tovarišicami 9 gold., 3 gold. pa so jej dali tri dame in dva gospoda.

Čast njim! Potreba in korist »Zavoda sv. Nikolaja« je očitna; brezbriznost zanj po vsi slovenski domovini preočita, pa za-

lostna prikazen. — Treba je vzpodbuditi vsaj ženstvo, da se začne bolj zanimati za ta zavod. Edino navdušeni pozivi v »Edinosti« in kratke novice po drugih slov. časnikih le malo izdajo. — Treba je izgledov. In takšen izgled ima biti korak kuharic v Kranju. — Dejstvo, da je službujoče (toraj revno) ženstvo majhnega gorenjskega mesta nabralo med seboj za svoje razmere precejšnjo svoto, lahko porabi slavn odbor »Zavoda sv. Nikolaja v primeren poziv po vseh slovenskih listih, v katerem se obrne da gospa — (in lahko tudi do službujočega ženstva) — po vsi slovenski zemlji, naj po vzgledu kuharic in dekel v Kranju začnejo med seboj nabirati darove za ta prevažni zavod.

Samomor. Neznana, blizu 26-letna ženska je izpila večeraj ob 11. uri predpoludne v stranišču ob nasadih na velikem trgu količino fenilne kisline ter je, da si je prišel takoj zdravnik, kmalu umrla v bolnišnici, kamor so jo spravili. Na perilu ima znamke K. V., R. P. in s črnilom izpisano ime »Ines«. Do večera se ni moglo določiti, kdo je nesrečnica.

Različne vesti.

V katakombah v okolici Rimske je padel te dni fant, s konjem in vozom. Na ravni cesti se je zemlja odprla ter vse požrla. Mladeniču se ni zgodilo nič hudega, pač pa je konj zgubljen. Taki slučajji se dogajajo večkrat, ne da bi se slavn mestna policija brigala za nevarnosti, ki prete ljudem, ker je zemlja vsa prerovana od katakomb in hodnikov.

Štrajk pismonoš v Parizu. Iz Pariza javljajo: Četrtna poštnih pošiljatev, ki se vsled štrajka dne 18. t. m. niso mogle dostaviti, raznesle so se zvečer z novimi pošiljatkami. Proti tridesetorici pismonoš je pričeta disciplinarna preiskava. Glavne kolovodje odpuste iz službe.

Delavsko gibanje. V Brnu je dne 23. t. m. predpoludne zborovalo več nego tisoč štrajkujočih tkalcev; govorniki so priporočali, naj vstrajajo v štrajku. Položaj se ni izpremenil.

V Strašnicah pri Pragi so imeli istega dne narodni delavci shod, katerega je vladni zastopnik čez četrte ure razpustil. Orožniki so razgnali zborovalce.

Iz Nahoda javljajo: Štrajkujoči delavci so voljni, da začnejo zopet delati. Voditelji zahtevajo še odškodnino za zaslužek, katerega so delavci zgubili vsled štrajka; podjetniki se upirajo tej zahtevi.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 24. »Fremdenblatt« javlja: Po triurni konferenci avstrijskih in ogerskih ministrov o pogodbi je bilo večeraj posvetovanje avstrijskih ministrov pod predsedstvom grofa Thuna, ki je trajalo 3 in pol ure. Zvečer je imel grof Thun daljše posvetovanje z ministrom za zunanje stvari, grofom Goluchovskim. Za danes popoldne je določen kronski svet pod predsedstvom cesarja. Že po teh vnanjostih je mogoče sklepati, da so pogajanja težavna.

Dunaj 24. Gotovo je sicer, da se v današnjem ministerskem posvetovanju pod predsedstvom cesarja storé še zadnji poskusi, da bi prišlo do sporazumljenja med avstrijsko in ogersko vlado, toda difference v nazorih obeh kabinetov so tolike, da skoro ni več misliti na sporazumljenje. Difference se tičejo avstro-ogerske banke. Ako se pogajanja razbijejo definitivno, sodi se, da bo prva posledica ta, da nastane kriza v avstrijskem ministerstvu. Ali to jedno je gotovo, če pade grof Thun tem povodom, da bo njegov častnejši, nego je bil kateisibodi prejšnje vlade, kajti pade v boju za interese te državne polovice. To pa utegne toliko uplivati na javno menenje, da si je težko misliti avstrijsko vlado, ki bi si upala zahtevati manje, nego je zahtevala Thunova. In to bo le v velik dobiček za to polovico države.

Carigrad 24. Čuje se, da se instrukcije turških delegatov na mirovni konferenci v Haagu v glavnem gibljejo v tej smeri, da se imajo v vseh vprašanjih vesti jako rezervirano, da se ne spuščajo v nikake razprave, da se v postranskih stvareh pridružijo večini in da morajo ob vseh važnih vprašanjih zahtevati instrukcij iz Carigrada.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri tuk. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasit-karnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevja in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricola«, na željo poštnine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle, Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell'Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Opčina.

Zaloga šivalnih strojev „Singer“.

Podpisani ima v svoji zalogi navedene šivalne stroje po najnižjih cenah.

Stroj „Singer“ I. vrste 32 glđ.

Daje tudi na mesečne obroke po 3 glđ.

Anton Cerkenik,

Via Media št. 6, Trst.

V soboto dne 27. maja se odpre kopelj Buchler nasproti Lloydove palače.

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2¹/₂ % proti 5 dnevni odpovedi
" 2¹/₂ % " 12 " "
" 3¹/₄ % " 4 mesečni "
" 3¹/₄ % " 8 " "
" 3¹/₂ % " 1 letni "

Napoleone:

po 2¹/₂ % proti 20 dnevni odpovedi
" 2¹/₂ % " 40 " "
" 2³/₄ % " 3 mesečni "
" 3 % " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2³/₄ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 glđ. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Dve slovenski gostilni

v Trstu sti na prodaj. Natančnejša ustmena ali pismena pojasnila daje **Jože Vodopivec** v kavarni Commercio.

Zalogo piva senožeške pivovarne

v Herpeljah

ima

Ivan Siškovič

Istotam v svoji lastni hiši že več let.

Kakor vedno do sedaj hoče tudi odslej točno in vestno služiti svojim odjemalcem ter storiti vse mogoče v njih zadovoljnost, tako, da se mu ni bati nobene konkurence toliko gledé cen kolikor gledé dobrote piva in sicer v sodčkih in v steklenicah.

Zaloga je na razpolago ob vsaki uri dneva in noči.

Priporoča se torej gg. gostilničarjem in slavnemu občinstvu sploh.

Tvrška M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	po 15 nvč.
garantirane	24
Finl perkal za srajce	19
Oxford, barve garantirane	28
Francozski sateni	26
Piquet, barvan in bel za obleke	10
Perkalin za podloge v vseh barvah	15
Blago močno za podloge v vseh barvah	90
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
" moške obleke širina 150 cm.	50
Alpagas črni za ženske obleke velik izbor	13
Kotenina bela	21
Navidezno platno	15
Platno čisto laneno	22
" za rjuhe dvojna širina	45
Mušolin bel prve vrste	16
Chiffon za srajce	18
Srajce za gospode, velik izbor belih in barvane	90
Srajce za gospe	50
Moderol, zadnji kraj	60

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vozenj, svil in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe moških oblik po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Velika hiša

v **Motuvunu** zraven slovečih škocijanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnima podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uhoti, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne letoviščenike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj, z obširnim na visoko obzidan in senčnatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi napravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim sadjem in trtami zasejenim vrtom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilničarsko in štacunarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravnost za kupeljo in domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; kréma bi pa imela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocijanskih jam.

Vse pohištvo v vrtom in parkom vred, dalo bi se tudi v najem po dogovoru.

Natančnejša pojasnila pri lastniku **Aleksandru Mahorčiču** v Matavuna, pošta Divača.

Gospa srednje starosti,

izobražena, izurjena v gospodinjstvu in v vsih delih šivanja, želi službo gospodinje v družini, pri gospodu ali gospej, ali tudi pri kakšnem duhovniku tukaj ali na deželi.

Naslov pri upravištvo.